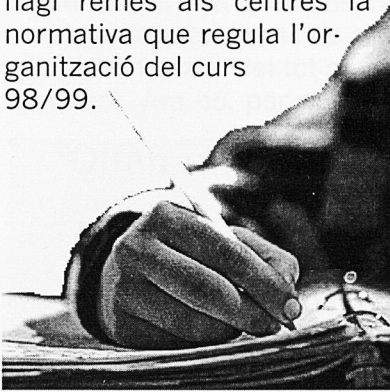

Editorial

El nou curs escolar ha començat sense que la Conselleria d'Educació hagi remès als centres la normativa que regula l'organització del curs 98/99.

El passat dia 14 de setembre ho feien els nins i nines d'infantil i primària, el 21 s'incorporaven a les classes la resta d'alumnes de les nostres illes.

D'aquest inici de curs en remarcam tres característiques. La primera fa referència a l'aplicació de la LOGSE. El curs 98/99 serà el de la generalització de l'ESO. La planificació i la gestió és el segon tret que marca el nou curs. Per primera vegada s'ha fet des d'aquí, amb els mitjans d'aquí, amb la gent d'aquí. A més d'això, aquest és un any electoral. El proper dia 19 de novembre el professorat elegirà les persones que el representaran a la Junta de Personal.

Pel que fa a l'aplicació de la LOGSE, des de l'STEI reclamam la realització de les inversions necessàries per a la seva òptima aplicació, l'augment de personal docent i administratiu, la destinació dels recursos necessaris per a la compensació de les desigualtats, la gestió democràtica dels centres, ...

Els actes d'adjudicació de les places dels centres públics, tot i la seva millora, han posat de manifest algunes errades de planificació i descoordinació entre la Direcció General

de Personal i la de Planificació i Centres: la desproporció de recursos entre la infraestructura de Mallorca i les mancances de les altres illes, la resolució tardana – a vegades just abans del començament dels actes d'adjudicació – i no sempre satisfactòria de les reclamacions als llistats d'interinitat. Donat el calendari d'adjudicacions, les plantilles no estaven completes al 100% abans del començament del curs lectiu. S'hauran d'arbitrar mesures per aconseguir l'estabilitat de les plantilles.

L'únic acord signat, el Pacte d'Estabilitat d'interins, ha contribuït a augmentar la plantilla als centres públics.

L'inici del curs escolar a l'ensenyament privat (cada any igual), té les seves especificitats, unes vegades amb la complicitat de l'Administració i d'altres, agafant la legislació per "montera" i, *campi qui pugui!*

El començament del curs escolar 98-99 ve marcat a l'ensenyament privat per una sèrie d'innovacions: d'una banda l'aplicació de la LOGSE amb l'extensió del segon cicle d'ESO a la majoria de centres concertats; aquest fet ha obligat que els pressupostos hagin augmentat la partida per a l'ensenyament concertat i s'hagi contractat molt de professorat amb llicenciatura.

D'altra banda, a la nostra Comunitat Autònoma la concertació, a un nivell no obligatori d'ensenyament com és l'Educació Infantil de 5 anys, que hauria de ser gratuïta per a les famílies, és entesa per alguns centres d'una manera molt especial; encara hi haurà centres amb concert que passaran el rebut a les famílies. Alguns centres privats concer-

tats han incomplert el calendari escolar, fet que va denunciar l'STEI. Esperam que la Conselleria prengui les mesures que pertoquen.

La manca de negociació en el sector concertat en els aspectes retributius, de formació, de ràtios d'alumnat, de transparència en la contractació, ... són temes que preocupen al professorat en aquest començament de curs.

A l'ensenyament públic, durant el curs passat la dinàmica de negociació fou entorpidida per les declaracions i actuacions improcedents de la Conselleria d'Educació.

Llevat de l'acord, important, del Pacte d'Estabilitat, resten temes pendents fonamentals com el retributiu, la regulació de les condicions econòmiques i laborals del primer cicle d'ESO, la regulació de les condicions econòmiques del professorat itinerant o que comparteix centres, un acord de plantilles, tant a primària com a secundària, l'equiparació dels drets dels funcionaris (docents, no docents i laborals) transferits del MEC a la CAIB amb la resta de funcionaris i personal laboral de la CAIB, dotació de beques d'estudi, regulació de la reducció de jornada als majors de 55 anys, llicències per estudis...

La Conselleria d'Educació ha de demostrar amb fets que vol negociar i deixar-se de tanta propaganda i triomfalisme. És hora de solucions. El repte de la millora de la qualitat de l'ensenyament es responsabilitat fonamental de l'Administració educativa que ha de posar els mitjans materials i humans adients. Cal que els poders públics i la societat valorin la tasca docent.